

Dědečkova dokonalá oslava

Co když nepřestane pršet?

David Dickson
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál na Samoi.

Z oblohy visely tmavé, ponuré mraky. Alex se na ně nazlobeně podíval.

PRÁSK!

Zaburácel další hrom. Velké těžké kapky smáčely vše kolem.

Alex zavrtěl hlavou. Nevěstilo to nic dobrého. Ani trochu. Na Samoi někdy přšelo bez ustání celé dny. Alex si ale přál, aby dědečkova oslava narozenin byla dokonalá!

Vešel k sobě do pokoje a poklekl vedle postele. „Drahý Nebeský Otče,“ řekl. „Prosím Tě, ať zítra před dědečkovu oslavou narozenin přestane pršet. Už jsme rozeslali pozvánky. Ve jménu Ježíše Krista, amen.“

Když se Alex postavil, spatřil ve dveřích maminku s tatínkem. Usmívali se.

„Snad ti nevadí, že jsme tvou modlitbu slyšeli,“ řekla maminka.

Alex se usmál. „Nevadí. Jen chci, aby se zítřek kvůli dědečkovi vydařil. Kdybychom museli být vevnitř, nebylo by to tak hezké. Neměli bychom místo na tancování!“

Tatínek stiskl Alexovi přátelsky rameno. „Ať už bude počasí jakékoli, dědeček bude vědět, jak moc ho máš rád.“

Druhý den ráno požádala maminka s tatínkem Alexe, aby pronesl rodinnou modlitbu. *Stále* hustě přšelo. A *stále* se nezdálo, že by mělo přestat.

„Prosím tě, požehnej dešti, aby včas před oslavou ustal,“ poprosil. „A prosím, požehnej nám všem, ať se dobře bavíme. Hlavně dědeček!“

Alex celé dopoledne pozoroval oblohu. Dlouho se nedělo nic. Pak se však stalo něco úžasného.

„Podívejte!“ vykřikl Alex. „Kousek modré oblohy!“ Rodina vyběhla na dvůr. Mraky se začaly protrhávat. Během několika hodin byly všechny ty tam! Dokonce i louže vyschly. Alex spěchal na dvůr, aby ho vyzdobil. Zanedlouho dorazí dědeček a další hosté.

Když dědeček přišel, byl překvapený. Rozhlédl se po světlech, barevných girlandách a všech hostech. „To je krása,“ řekl. „Moc vám děkuji!“

NĚKDY PRŠET NEPŘESTANE

Ne všechny modlitby jsou vyslyšeny ihned, tak jako ta Alexova. Bůh však vždy naslouchá a rád nám žehná. Můžeme se rozhodnout věřit, že ví, co je nejlepší, a to i tehdy, když se zdá, že se věci nevyvíjejí dobře.

Na oslavě byla zábava, přesně jak Alex doufal. Tančilo se na dědečkovy oblíbené písničky. Jídlo bylo vynikající, hlavně sladký kokosový chléb. Alexovi se dokonce podařilo si s dědečkem zaspívat.

Úplně nejlepší ale bylo, když nastal čas na *siva taualuga*. Tento tanec tančila vždy ta nejdůležitější osoba dne. A to byl pochopitelně dědeček!

Dědeček povstal k tanci, ale potom se podíval na Alexe. „Přidej se ke mně, Alexi!“ vyzval ho. Alex vyskočil a pustil se do tance vedle dědečka. Zanedlouho tančili i všichni ostatní.

Dědeček se sklonil, aby Alexe objal. „Díky tobě si dnes připadám výjimečně,“ řekl dědeček. „Byla to *dokonalá* oslava narozenin.“

Když oslava skončila, vzhlédl Alex k obloze. Husté černé mraky se přihnaly zpět. Opět začalo lít jako z konve. Ale tentokrát to Alexovi nevadilo. Věděl, že Nebeský Otec pomohl, aby bylo pěkné počasí dostatečně dlouho na dědečkovu oslavu.

„Děkuji Ti za hezké počasí,“ pomodlil se Alex. „A také Ti děkuji za úžasného dědečka.“